

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2023/5630

A2023/5630

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing van 26 maart 2024 op de klacht van:

A,
wonende te B, klager,

tegen

C,
bedrijfsarts, werkzaam vanuit D,
verweerder, hierna ook: de bedrijfsarts,
gemachtigde: mr. S.J. Muntinga, werkzaam te Utrecht.

1. De zaak in het kort

1.1 Klager, bakwagenchauffeur bij een transportbedrijf, heeft zich op 13 mei 2022 ziekgemeld wegens lichamelijke klachten. Verweerder is vanuit zijn rol als zelfstandig bedrijfsarts betrokken geraakt bij klager. Klager is hier niet tevreden over en klaagt – kort gezegd – dat de bedrijfsarts zijn functie onvoldoende heeft uitgeoefend en misbruik heeft gemaakt van zijn positie.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is. ‘Kennelijk’ betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 8 mei 2023;
- het aanvullende klaagschrift;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek, gehouden op 26 oktober 2023.

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 Klager, een inmiddels 58-jarige man die bekend is met dunne vezel neuropathie, is als bakwagenchauffeur werkzaam bij een transportbedrijf. Op 13 mei 2022 heeft klager zich ziekgemeld wegens progressieve lichamelijke klachten.

3.2 De bedrijfsarts is werkzaam als zelfstandig bedrijfsarts en in dat kader ingehuurd door de arbodienst E, die op haar beurt weer is ingehuurd door de arbodienst van de werkgever van klager (F).

3.3 De bedrijfsarts heeft klager (in ieder geval) gesproken tijdens de spreekuren op 7 juni 2022, 28 juni 2022, 23 augustus 2022, 27 september 2022, 8 november 2022, 13 december 2022 (telefonisch), 31 januari 2023 (telefonisch), 14 maart 2023, 11 april 2023, 9 mei 2023, 20 juni 2023, 5 september 2023. De bedrijfsarts is nog steeds betrokken bij klager en ziet hem tot op heden geregeld tijdens het spreekuur.

3.4 De bedrijfsarts heeft op 27 september 2022 een Inzetbaarheidsprofiel (hierna: IZP) opgesteld. Op 22 november 2022 heeft de arbeidsdeskundige een arbeidsdeskundig onderzoek gedaan (hierna: ADO) en op 8 januari 2023 is een arbeidsdeskundige rapportage uitgebracht. Vervolgens heeft de bedrijfsarts het IZP op enkele punten aangepast, wat resulteerde in de IZP van 9 mei 2023. Op 6 juni 2023 heeft de arbeidsdeskundige een arbeidsdeskundige herbeoordeling gedaan.

4. De klacht en de reactie van de bedrijfsarts

4.1 Het college begrijpt dat klager de bedrijfsarts het volgende verwijt:

- a) dat de bedrijfsarts de chronische aandoening van klager heeft genegeerd;
- b) dat de bedrijfsarts de re-integratie van klager heeft vertraagd of geblokkeerd;
- c) dat de bedrijfsarts dreigde te klagen bij de werkgever van klager;
- d) dat er geen sprake was van een goede ziektebeschrijving;
- e) dat er geen sprake was van een goede bemiddeling bij de door klager ingediende klacht bij de werkgever van klager en het re-integratietraject;
- f) dat er geen sprake was van preventie/preventief medisch onderzoek;
- g) dat er geen sprake was van signalering van beroepsziektes;
- h) dat de bedrijfsarts de aandoening van klager weigerde op te nemen in de rapportage;

- i) dat de bedrijfsarts het dossier niet heeft overgenomen van de andere arbo-arts;
- j) dat de bedrijfsarts wel een opbouw heeft geadviseerd om naar werk terug te keren, maar nooit terugkeer naar eigen werk mogelijk heeft gemaakt;
- k) dat de bedrijfsarts zich bemoeide met de klacht bij de werkgever over de re-integratie;
- l) dat de bedrijfsarts de vragen van klager niet wilde beantwoorden;
- m) dat de bedrijfsarts geen toestemming wilde geven voor een vervroegde WIA-keuring;
- n) dat de bedrijfsarts alleen een IZP opstelde, maar de werkgever ook had kunnen wijzen op aanstellingskeuring voor eigen werk;
- o) dat de bedrijfsarts geen contact opnam met huisarts of specialisten om een IZP op te stellen.

4.2 De bedrijfsarts heeft het college verzocht de klacht in al haar onderdelen als ongegrond af te wijzen.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.1 De vraag is of de bedrijfsarts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende bedrijfsarts. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de bedrijfsarts geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

5.2 Het college oordeelt dat de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en zal dat hierna uitleggen.

Klachtonderdeel a) negeren van de chronische aandoening van klager?

5.3 Het college is van oordeel dat onvoldoende is gebleken dat de bedrijfsarts de chronische aandoening van klager heeft genegeerd. De bedrijfsarts heeft dat betwist en dit wordt ook niet ondersteund in de stukken. Op welke wijze de bedrijfsarts de aandoening zou hebben genegeerd is door klager verder ook niet toegelicht. Uit de stukken blijkt juist dat de bedrijfsarts de aandoening als vaststaand gegeven heeft aangenomen en hij benoemt hierin ook dat dit beperkingen met zich brengt. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Klachtonderdeel b) het vertragen of blokkeren van het re-integratietraject?

5.4 Het college is van oordeel dat onvoldoende is gebleken dat de bedrijfsarts het re-

integratietraject heeft vertraagd of geblokkeerd. De bedrijfsarts betwist dit en een en ander blijkt ook niet uit de stukken. Klager heeft dit klachtonderdeel ook niet verder toegelicht zodat onduidelijk is waar klager precies op doelt. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel c) dat de bedrijfsarts dreigde te klagen bij de werkgever van klager

5.5 Dit klachtonderdeel is onvoldoende gespecificeerd en onderbouwd. Niet is toegelicht wanneer en waarmee de bedrijfsarts precies zou hebben gedreigd. Nu de bedrijfsarts deze stelling heeft betwist, kan het college ook niet vaststellen dat hiervan sprake is geweest. Voor zover klager – zoals de bedrijfsarts vermoedt – doelt op het spreekuur van 11 april 2023 is het begrijpelijk dat de bedrijfsarts tijdens dit spreekuur geen IZP heeft willen maken. Het is binnen de beroepsgroep gebruikelijk dat hiervoor een aparte afspraak wordt gemaakt omdat hiervoor meer tijd nodig is dan de tijd die tijdens een spreekuur is gereserveerd. De bedrijfsarts heeft gesteld dat klager niet wilde weggaan totdat hij geadviseerd zou hebben dat klager één dag per week zou kunnen werken. Dat de bedrijfsarts heeft geopperd om de verzuimadviseur te bellen om te de-escaleren is onder deze omstandigheden begrijpelijk en onvoldoende om tot een tuchtrechtelijk verwijt te komen. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Klachtonderdelen d) en h) geen sprake van een goede ziektebeschrijving en weigering om de aandoening op te nemen in de rapportage?

5.6 Klager heeft onvoldoende toegelicht in welk(e) stuk(ken) geen sprake zou zijn van een goede ziektebeschrijving, zodat het college dit ook niet kan vaststellen. Voor zover klager stelt dat de bedrijfsarts de aandoening ten onrechte niet heeft opgenomen in de rapportages gaat het college aan die stelling voorbij. Het is gebruikelijk dat medische informatie niet in schriftelijke terugkoppelingen, spreekuurrapportages en IZP's worden opgenomen omdat dit stukken zijn die ook naar de werkgever gaan en de medische informatie niet met de werkgever mag worden gedeeld. In het medisch dossier is de medische informatie wel degelijk opgenomen. Ook dit klachtonderdeel is dus ongegrond.

Ad e) en k) geen goede bemiddeling en bemoeienis?

5.7 Verder klaagt klager enerzijds dat er geen sprake was van een goede bemiddeling bij de door klager ingediende klacht bij zijn werkgever en het re-integratietraject en anderzijds dat

de
bedrijfsarts zich bemoeide met de klacht bij zijn werkgever over de re-integratie. Het college is
het met de verweerder eens dat deze klachtonderdelen tegenstrijdig lijken.
Verweerder heeft betwist
dat hij zich hiermee bemoeid heeft en heeft terecht aangevoerd dat het niet aan hem is om hierbij
op te treden als bemiddelaar of mediator. Gelet op het voorgaande is ook dit klachtonderdeel
ongegrond.

Ad f) ten onrechte geen preventie/preventief medisch onderzoek gedaan?

5.8 Ook aan deze stelling van klager gaat het college voorbij. Verweerder heeft terecht
aangevoerd dat hij is ingehuurd om de verzuimbegeleiding op zich te nemen. Daarom valt niet in te
zien waarom er preventie of preventief medisch onderzoek plaats had moeten vinden. De
klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Ad g) geen signalering van beroepsziektes?

5.9 Het is onduidelijk wat klager met dit klachtonderdeel precies bedoelt. Niet gesteld of
gebleken is dat klager een beroepsziekte heeft gemeld en de dunne vezel neuropathie waar klager aan
lijdt is ook geen beroepsziekte. Het klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Ad i) dossier niet overgenomen van de andere arbo-arts?

5.10 Klager heeft gesteld dat de bedrijfsarts het dossier niet heeft overgenomen van de andere
arbo-arts. De bedrijfsarts heeft onbetwist aangevoerd dat hij in het systeem heeft gecheckt of er
eerdere bedrijfsgeneeskundige medische informatie was, maar dat dit niet het geval was. Dat de
bedrijfsarts die informatie niet had kan hem daarom naar het oordeel van het college ook niet
worden verweten. Daarnaast stelt de bedrijfsarts dat de medische gegevens van de arts die hij
ontvangen had voldoende waren om zijn taak goed uit te kunnen oefenen. Ook die stelling is goed te
volgen. Gelet op het voorgaande is ook dit klachtonderdeel ongegrond.

Ad j) wel opbouw geadviseerd maar geen terugkeer naar werk mogelijk gemaakt?

5.11 Klager verwijt de bedrijfsarts verder dat hij wel een opbouw heeft geadviseerd om naar werk
terug te keren, maar nooit terugkeer naar eigen werk mogelijk heeft gemaakt. Het college is het met
de bedrijfsarts eens dat het onduidelijk is wat klager hiermee precies bedoelt. Het is de taak van
de bedrijfsarts om de belastbaarheid en beperkingen van werknemers te beoordelen

en het is vervolgens aan de arbeidsdeskundige om de belastbaarheid te matchen met de belasting van het eigen werk of ander werk binnen de eigen organisatie. De arbeidsdeskundige heeft op basis van de IZP geconstateerd dat de belastbaarheid zou worden overschreden bij hervatting van het eigen werk. Dit valt de bedrijfsarts dan ook niet te verwijten. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Ad l) niet beantwoorden van de vragen van klager?

5.12 Klager heeft onvoldoende toegelicht waar hij op doelt, zodat het college ook niet kan vaststellen dat hiervan sprake is geweest. Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Ad m) ten onrechte geen toestemming voor een vervroegde WIA-keuring?

5.13 De bedrijfsarts heeft gesteld dat een WIA-keuring gericht op een IVA bij klager niet aan de orde kon zijn omdat er (nog) geen sprake was van volledige en duurzame arbeidsongeschiktheid. Het college kan dit volgen. Gelet daarop en nu uit de stukken blijkt dat klager zelf ook van mening was dat hij kon werken kan ook dit klachtonderdeel niet gegrond worden verklaard.

Ad n) ten onrechte niet gewezen op aanstellingskeuring voor eigen werk?

5.14 Klager verwijt de bedrijfsarts verder dat hij alleen een IZP opstelde, terwijl hij de werkgever ook had kunnen wijzen op een aanstellingskeuring voor eigen werk. Het college is het met de bedrijfsarts eens dat deze stelling niet goed te plaatsen is. Een aanstellingskeuring volgt, voor zover wettelijk toegestaan, na een sollicitatieprocedure waarbij wordt slechts beoordeeld of de kandidaat medisch gezien geschikt is voor de bedongen functie conform de daarvoor opgestelde medische functie eisen. Een dergelijke keuring past dan ook niet binnen een verzuimtraject. Dat de bedrijfsarts de werkgever van klager hier niet op heeft gewezen is daarom ook niet verwijtbaar. Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Ad o) ten onrechte geen contact opgenomen met huisarts of specialisten?

5.15 Als laatste klachtonderdeel verwijt klager de bedrijfsarts dat hij geen contact heeft opgenomen met zijn huisarts of specialisten ten behoeve van het opstellen van de IZP. Het college volgt klager hierin niet. De bedrijfsarts heeft betwist dat hier enige noodzaak toe was en op basis van het dossier is het college het daarmee eens. Ook dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Slotsom

5.16 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht kennelijk ongegrond zijn.

Eisen

5.17 Tot slot merkt het college nog het volgende op. Klager heeft in zijn brief enkele 'eisen' opgenomen die zien op de manier waarop volgens klager een re-integratietraject ingericht en betaald zou moeten worden. Daarnaast eist hij dat melding wordt gemaakt bij het Openbaar Ministerie van valsheid in geschrifte. Het college kan niet aan deze eisen voldoen, ook niet als de klacht (deels) gegrond zou zijn. Het college kan alleen beoordelen of een zorgverlener tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en daarbij een maatregel opleggen. Er zal dan ook niet inhoudelijk op deze eisen worden ingegaan.

6. De beslissing

De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 26 maart 2024 door W.A.H. Melissen, voorzitter, R.P. Wijne, lid-jurist, F.M. Brouwer, R.P. van Straaten, en G. Koster, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door S.M. Geerding, secretaris.